

[Holger Larsen (Odense A.)]

Tanken om en særlig Lovgivning om Beskæftigelse og Uddannelse af unge arbejdsløse er jo ikke af ny Dato; allerede i 1933 indledte man denne Lovgivning. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Gennemgang af tidligere Love, men kun udtale, at hele denne Lovgivning maa tages som Udtryk for, at Samfundet vil hjælpe Ungdommen med Beskæftigelse og Uddannelse i Perioder, hvor de unge ellers var henvist til Lediggang. Der er ikke noget værre, ikke noget, der kan gøre en ung mere deprimeret, end dette at have Lyst til at udrette noget, være fyldt med skabende Kraft og ikke kunne faa Udløsning derfor, dette at skulle gaa fra Arbejdsplads til Arbejdsplads og overalt faa Skuldertræk og Nej. Selv om en stor Del af disse unge har Hjem og Forældre at falde tilbage paa, saa vil de sammen med de mindre heldigt stillede ved fortsat Ledighed blive lede og kede af Tilværelsen og sætte baade Arbejdslyst og Arbejdsvilje til. Derfor maa vi være Tilhængere af en Lovgivning, der tager Sigte paa at beskæftige de unge ledige i Arbejdsløshedsperioder enten ved at sætte Arbejde i Gang eller ved at oprette Kursus i det paagældende Fags mere specielle Omraader eller ved at give Mulighed for en almen Uddannelse af de unge, der ellers vilde være henvist til den arbejdsløses kummerlige Lod.

Der har vel været Fejl ved tidligere Love, selv om de stadig væk er blevet forbedret ud fra de Erfaringer, man har indhøstet i det praktiske Arbejde. Selv den Lov, vi nu staar over for at skulle revidere, har Ungdommen jo ikke betragtet som nogen Hjælp, men har i stor Udstrækning betragtet dette at blive henvist til Ungdomslejr som en Straf. Denne Indstilling skyldes for en stor Del Ukendskab til Livet i Lejrene. Jeg har talt med adskillige, som har været paa Lejrene, og som har været overordentlig glade for Opholdet og det, de har lært, selv om de havde Indvendinger at gøre med Hensyn til Aflønningen af det Arbejde, de udførte. Det er netop en af de Ting, man nu forsøger at raade Bod paa, og i det hele taget tror jeg at kunne sige, at vore Forhandlinger i Ungdomsudvalget med Ministeriets Embedsmænd har samlet sig om at gøre den nye Lov saa tiltalende, at Ungdommen, naar den gennem Propaganda har faaet Kendskab til den, i Ledighedsperioder vil vende sig til de arbejdstekniske Ungdomsskoler, uden at man skulde behøve at anvende Lovens Paragraf om Henvisning.

Ved den gældende Lov er der givet Adgang til at etablere andre Foranstalt-

ninger end Ungdomslejre. Da der under Krigen var en ret stor Svingning i Ungdomsarbejdsløsheden, som maatte tilskynde til at undgaa store Omkostninger ved Anlæggelse af nye Ungdomslejre, har man benyttet sig af denne Adgang og etableret Kursus for unge faglærte arbejdsløse paa Teknologisk Institut samt ydet Tilskud til Husgerningskursus, oprettet af forskellige Arbejdsanvisningskontorer i Samarbejde med de stedlige Husmoderssammenslutninger. Ved Samarbejde med de stedlige Landbrugsforeninger og Dansk Arbejdsmands Forbund er der oprettet Foranstaltninger i Maribo Amt og de sønderjyske Landsdele, hvorved unge Byarbejdere frivilligt er blevet beskæftiget ved Landbruget.

Den tidligere omtalte Ungdomskommission, hvori der var Repræsentanter for alle danske Ungdomsorganisationer, siger i sin Udtalelse, der er optrykt som Bilag til Lovforslaget, om de forskellige Foranstaltninger, at den tillægger den Arbejdsuddannelse for de ufaglærte, der finder Sted paa Statsungdomslejrene, den største Betydning, idet denne Dygtiggørelse vil komme de unge til gode senere i Livet, og den finder det ønskeligt, at det Apparat, der gennem Löven om Ungdomslejre er tilvejebragt, opretholdes. Med Hensyn til særlige Foranstaltninger som de Kursus, jeg lige har nævnt, har der i Kommissionen været Enighed om, at disse er værdifulde, og man henstiller, at Arbejdet ogsaa paa dette Omraade videreføres. Disse Udtalelser fra Ungdommens Repræsentanter kan i høj Grad tages som Udtryk for, at den Linie, der hidtil er fulgt ved Foranstaltninger til Imødegaaelse af Ungdomsarbejdsløsheden, har været den rigtige.

Ungdomsudvalgets Indstilling og den højtærede Ministers Lovforslag gaar da ogsaa ud paa, at Hovedprincippet i Loven af 1940 videreføres. Det Spørgsmaal maa naturligvis melde sig ved Behandlingen af et Lovforslag som dette, hvordan den kommende Tids Beskæftigelsesmuligheder vil blive; vi har en Overgang været ude for at have Mangel paa ung Arbejdskraft. Ogsaa dette Spørgsmaal har været indgaaende drøftet mellem Administrationen og Ungdomsudvalget og, som det fremgaar af Ungdomskommissionens Betænkning, i denne været Genstand for en nærmere Under søgelse. Idet jeg igen henviser til Betænkningen fra Ungdomskommissionen, skal jeg blot nævne, at ifølge Beregningerne maa vi ogsaa i det kommende Aar regne med nogen Ungdomsarbejdsløshed, særlig i Vintermaanederne. I Vintermaanederne 1949—50 kan